

Návrh znaku a vlajky pro obec Horní Kruty (okres Kolín)

Úvodem je vhodné stručně zmínit, že dle základních heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují tzv. tinktury, tj. kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i doplňková tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí poměrně striktní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy a barev na kovy“ (čili kovových figur v barevných polích štítu nebo naopak barevných figur v kovových polích štítu).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) jen z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele štítu, proto (zdánlivě) obráceně, samozřejmě pokud není osově souměrný.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku i listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně vždy (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku je zřejmý: Obecná figura poloviny plamenné (tzv. svatováclavské či přemyslovské) orlice je atributem knížete sv. Václava, českého vévody, našeho hlavního národního světce, patrona a věčného vladaře, kterému je zasvěcen zdejší kostel, významná památka a výrazná dominanta obce Horní Kruty.

Obecné figury pěti radlic z pluhu symbolizují pět částí dnešní obce, historické vsi tvořené tzv. poplužím. Zelené dolní pole děleného štítu tuto skutečnost podtrhuje, neboť se jedná o barvu naděje (obnovy) a venkova (lesů, luk a polí), zemědělství ale i rekreace apod.

Blason (čili odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

Ve stříbrno-zeleně děleném štítě nahoře vyniká polovina černé plamenné orlice se zlatým zobákem a jetelovitě zakončeným perisoniem, dole pět (3, 2) stříbrných čelně postavených radlic.

Návrh (na stožár vztyčované) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury a figury jejich převedením ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3 (daném státní vlajkou České republiky), tvořeném dvěma vodorovnými pruhy, bílým (s polovinou plamenné orlice) a zeleným (s pěti radlicemi) ve vzájemném poměru 2:1.

Jedná se proto o tzv. heraldickou vlajku (prapor), zcela shodnou s podobou výrazného znaku. Její výhodou je (právě díky opakujícím se znakovým figurám) nezaměnitelnost a snadná identifikovatelnost i laikem. Pouze pět radlic je v zeleném pruhu logicky v řadě (vedle sebe) a ne nad sebou (jako v děleném štítě).

V případě popisu vlajky (praporu) se ale, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté a stříbrné tinktuře kovu, tak jako na hmotově pevném štítě (kde se plátkový kov dříve skutečně používal), ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny, z níž se vyrábí.